

hvorpaa de unge Mennesker under denne Søtjeneste befinde sig, ikke kan gøres nogen særlig effektiv Udnyttelse af Tiden om Bord i rent faglig Retning. En Tjenestetid af 3 Maaneder som Lærling til Orlogs maa anses for tilstrækkelig til derefter at kunne afgøre, hvorvidt det unge Menneske har Anlæg for Sølivet eller ej, og dette er dog Hovedsagen. Naar denne Prøvetid henlægges til Sommeren, saaledes at Skolernes Sommerferie indtræffer under Togtet, vil der ikke foranlediges nogen nævneværdig Afbrydelse i Lærsningen til Afgangsprøven, og man vil endvidere herved opnaa at kunne sende Lærlingene til Søs med Søofficersskolens Dvellsesskab, hvis Togt netop har 3 Maaneders Varighed, og hvor man bedst vil kunne tage sig af dem.

Man vil formentlig ad denne Vej opnaa saa meget forbedrede Forhold ved Forberedelsen til Afgangsprøven, at denne Prøve i enkelte Retninger maa kunne stærkes noget.

Med Hensyn til de forskellige Maader, hvorpaa den forberedende Søfart ifølge den gældende Lov kan erhverves, skal bemærkes, at det vilde være heldigere for Opnaaelsen af en ensartet Bedømmelse, om det blev fastsat, at den omhandlede Søfart skulde erhverves til Orlogs. Der fordres jo nemlig i Loven som Betingelse for at kunne indstille sig til Afgangsprøven gode Vidnesbyrd for Tjenestetiden til Søs, og det er derfor af Betydning, at samme Maalestok benyttes ved Affattelsen af disse Vidnesbyrd. Men ogsaa af andre Grunde maa man foretrække, at Prøvetogtet foretages til Orlogs; der er i mange Henseender Forskel paa Livet og Tjenesten til Orlogs og til Koffardis, og da de unge Menneskers Formaal jo dog er at indtræde i Orlogstjenesten, skulde det synes naturligt, om deres Prøvetogt henlægdes til denne Tjeneste alene.

Naar der ses hen til, hvorledes de nu gældende Bestemmelser for Erhvervelsen af Søfart forinden Afgangsprøven have været benyttede i Løbet af de ca. 32 Aar, hvori de have været gældende, stiller Sagen sig saaledes. Af de 473 forskellige Aspiranter, som i den nævnte Tidsperiode have indstillet sig til Afgangsprøven, have 94 pCt. præsteret Orlogsfart, godt 5 pCt. blandet Fart (dels Orlogsfart, dels Koffardifart) og endelig knap 1 pCt. Koffardifart alene. Der synes herfra ej heller at kunne hentes nogen berettiget Indvending mod Foretagelsen af den paa-tænkte Forandring i Maaden, hvorpaa Farten skal erhverves, særlig naar man erindrer sig, at Farttiden samtidig er foreslaaet betydelig nedsat.

Blandt de øvrige gældende Betingelser for Agangen findes følgende, at ingen kan optages som Kadet, der er ældre end 20 Aar. Denne høje Maksimumsalder staar i Forbindelse med Lovens Bestemmelse om, at Menige eller Underofficerer, som have tjent mindst 9 Maaneder til Orlogs, og som have erholdt gode Vidnesbyrd for denne Tjeneste, skulde kunne indstille sig til Afgangsprøven ved Søofficersskolen. For at give saadanne Aspiranter fornøden Tid til Forberedelse i teoretisk Retning, har man maattet sætte Maksimumsalderen højt. Det skal imidlertid oplyses, at der siden Bestemmelsen først traadte i Kraft ved Loven af 1868 ikke har meldt sig nogen Menig eller Underofficer til Afgangsprøven, saaledes at den omhandlede Bestemmelse i Praksis har vist sig at være betydningsløs. Man har derfor paa nærværende Forslag ladet den bortfalde, og samtidig har man ændret Maksimumsalderen for Agangen fra 20 til 18 Aar. Herved vil formentlig alle berettigede Hensyn være tagne, thi Gennemsnitsalderen for alle Aspiranter siden 1868 ved den første Indstilling til Afgangsprøven er 17 Aar, og for dem, som indstillede sig 2den Gang, 17,9 Aar.

De øvrige Ændringer i den bestaaende Ordning, som ere optagne paa Lovforslagets § 31, gaa ud paa, at Kaserneringen skal ophæves for det ældste Hold Kadetter, der forrette Tjeneste som Kvarterchefer, og paa Inddragningen af Lønningen for det yngste Hold Kadetter i ældste Klasse.

Hensigten med disse Ændringer er dels at regulere de indre Forhold mellem Kadetterne paa Skolen paa hensigtsmæssigere Maade end for Tiden, dels at tilvejebringe en Reduktion i de åarlige Udgifter til Skolen.

Bed at sondre ud de ældste Kadetter, der gøre Tjeneste som Kvarterchefer, og som desaaarsag nødvendigvis maa have en vis begrænset Befalingsret over de øvrige Kadetter, ved at hæve deres Stilling lidt i Forhold til de andre derved, at der kun gives dem Lønning, Fritagelse for Kasernetvangen osv., ved at stille de øvrige, paa Skolen indkasererede Kadetter ganske ens i alle Retninger, ville vist Betingelserne ligge bedre til Rette for Haandhævelsen af gode, harmoniske indre Forhold paa Skolen.

Rigejøm de som Kvarterchefer tjenstgørende Kadetter for Tiden gennem Uniformen ere stillede over de øvrige Kadetter, har man, under samme Hensyn som ovenfor nævnt, ment at burde styrke deres Autoritet ogsaa derigennem, at de, saaledes som det tidligere har fundet Sted, benævnes Kadetter-underefficerer.